

Разширената Вселена

Деко Деков

25 декември 2015 г., ревизирано на 10 август 2018 г.

Нашата Вселена е дом на милиарди цивилизации, съжителстващи на основата на принципа на мирното съвместно съществуване. Това съществуване продължава вече милиарди години. За да е възможно това съвместно съществуване, във Вселената имат право да съществуват само цивилизации, удовлетворяващи определени критерии. Поради тази причина, основният закон на Вселената гласи:

“Във Вселената не може да съществува дегенерирала цивилизация.”

Цивилизациите, които имат право да съществуват неограничено време, наричаме нормални. Следователно, основният закон може да бъде преформулиран както следва:

“Във Вселената могат да съществуват само нормални цивилизации.”

Освен нашата Вселена, съществуват редица други физически пространства с различни размерности и различни физически свойства. Това са Духовните светове и другите материални Вселени. Всички тези физически пространства са свързани и е възможен преход от едно физическо пространство към друго. Всички тези физически пространства формират една “Разширена Вселена”.

Разширената Вселена е структурирана в съответствие с духовни принципи. Производни на тези духовни принципи са духовните и материалните светове.

Боговете са в Духовните светове. Само Боговете имат право да създават и управляват цивилизациите – нормални и експериментални.

Общественото устройство на милиардите нормални цивилизации в нашата Вселена е еднакво и съвпада с общественото устройство на осмата земна цивилизация, описано в предговора тази книга. Ще напомним, че в една нормална цивилизация няма пари, закони,

правителства, болести, войни, престъпност, агресия. Принципите на една нормална цивилизация са заложиени в душите на индивидите на нормалната цивилизация. Само Боговете имат право да произвеждат и управляват душите на индивидите от една цивилизация – нормална или експериментална. Душите на индивидите от една нормална цивилизация, наречени нормални души, се произвеждат свършени и не се нуждаят от допълнително обучение. Както нормалните, така и експерименталните души подлежат на непрекъснат контрол от страна на Боговете.

Ключова характеристика на една нормална цивилизация е наличието на игрови модели. “Игрови модел” означава среда за съществуване на индивида, която той сам е създал по свое желание и която той сам управлява. В такава среда животът на индивида може за продължи милиони години.

Нормалните цивилизации извличат елементарни частици от вакуума на материалната Вселена и синтезират атоми и молекули, а оттам всякакви предмети, растения и животни. При конструирането на предмети и биологични организми, нормалните цивилизации ползват шаблони, наречени конструктори, които формират обекта. Например, при клетъчните организми, конструкторите управляват размножаването на клетките и формирането и функционирането на организма. Конструкторите взаимодействат с клетките и с техни части, като например ДНК на клетките. Конструкторите взаимодействат и с информационното поле, което е първично и е съществувало преди материята.

Боговете произвеждат душите във фабрики в Духовни светове. При инкарниране, душите отиват от Духовния свят в материалната Вселена и се вмъкват в организмите преди раждането и остават там до смъртта на организма, след което се връщат обратно в Духовния свят. Възможно е една душа да ползва различни биологични обвивки, осигурявайки по този начин безсмъртие на биологичното си тяло. Душите взаимодействат както с Духовния свят, така и с конструктора и с информационното поле. Душите записват информацията, която получават и я обработват. Нормалните цивилизации са безсмъртни, освен ако Боговете в Духовния свят не решат нещо друго.

Моралните критерии се произвеждат при производството на душата. Всички нормални цивилизации съществуват в пълно разбирателство, което е заложиено от Боговете в душите им. Това пълно

разбирателство е необходимо, за да съществуват в синхрон милиардите нормални цивилизации.

Нормалните цивилизации могат да се движат до всяка точка във времето и пространството и да виждат миналото и бъдещето на Вселената, включително и миналото и бъдещето на нашата планета, за период от много години.

Цивилизациите, които не са нормални, наричаме експериментални. Само Боговете имат право да създават експериментални цивилизации. Експерименталните цивилизации имат за съществуването си ограничено време и ограничено пространство. След като изпълнят задачата си, експерименталните цивилизации биват унищожавани или трансформирани до нормални цивилизации. Създаването на експериментални цивилизации е необходимо условие за поддържането на разумния живот във Вселената в протежение на време, измерващо се с милиарди години.

Текущата земна цивилизация е експериментална. Тя е създадена и се ръководи от бог Атум-Хор. Само бог Атум-Хор има правото да разреши създаването и унищожаването на една земна цивилизация. Ще отбележим, че Духовният свят на Боговете и Духовният свят на хората от земната цивилизация са в различни физически пространства. Хората нямат достъп до Духовния свят на Боговете.

На нашата планета има представители на около сто нормални цивилизации, дошли от различни части на нашата Вселена. Някои от тези цивилизации са тук от около три милиарда години. Те са пратени тук от бог Атум, за да наблюдават планетата. Тези цивилизации не се намесват в процесите на нашата планета, освен по заповед на бог Атум. За земните хора тези цивилизации са невидими.

Боговете създават нова експериментална цивилизация от земен тип както следва. Първо Боговете конструират биологичната среда на новата цивилизация. След това душите биват конструирани и изготвяни, като изготвянето им става във фабрики, които се намират в Духовния свят, който е определен за новата цивилизация. Произведените в тези фабрики души ние наричаме “души на хора” или просто “хора”. Хората са снабдени и с енергийни тела, съставени от много пластове В същия Духовен свят става и унищожаването на душите. Конструирането на душите става на базата на определени принципи. Варирането на параметрите на тези принципи води до различни видове експериментални цивилизации.

След като една експериментална душа е създадена, тя преминава през етап на обучение. Това обучение първоначално става в Духовния свят на хората. Обучението се ръководи от напреднали души на хора, наричани “учители”. Тъй като Духовният свят е идеално място за живот, в него не възникват проблеми. За да може експерименталните души да се обучат да решават проблеми, Боговете инкарнират душите в биологични тела на нашата планета, а в редица случаи и на други планети. На нашата планета душите са формирали цивилизация, която е известната ни наша цивилизация.

На всеки етап от съществуването на една нова цивилизация, Боговете правят преценка на нейното състояние, посредством оценяването на редица параметри. Освен това, Боговете систематично се намесват в хода на новата цивилизация, като за целта използват различни инструменти. Тези намеси променят бъдещето на цивилизацията. Боговете виждат не само състоянието на новата цивилизация в текущия момент, но и състоянието на цивилизацията във времето.

Индивидуалната работа с душите на хората в новата цивилизация е от ключово значение. В Духовния свят всяка експериментална душа се ръководи от свой учител, който продължава да ръководи душата и след нейната инкарнация, освен ако душата желае смяна на учителя си. Всяка инкарнация на всеки човек предварително се програмира (съдба на човека), като се оставя на човека да има свободна воля, с която могат да бъдат извършвани ограничени промени. Всеки човек е под непрекъснато наблюдение от учителите, които са в Духовния свят, а в някои случаи и от Боговете. Непрекъснато се оценяват всички параметри на съществуването на всеки човек. Биологичните тела на хората бързо се износват, след което душите се връщат обратно в Духовния свят. Връщането на душите в Духовния свят е необходимо и за да могат душите да си починат от тежкия живот на планетата, да анализират пребиваването си на планетата, и евентуално да подготвят нова инкарнация. Не всички души на хора желаят нова инкарнация. Има души, които остават в Духовния свят или планират за себе си лек живот на друга планета. Има обаче души на хора, които искат тежка инкарнация на планетата ни, за да се усъвършенстват по-бързо. Преходът на една душа от Духовния свят към материалния свят на планетата ни е тежък, затова душите получават амнезия, за да могат да понесат тежестта.

Макар че Боговете активно се намесват при началните етапи на формирането на новата цивилизация (Египетските и различните други видове богове), постепенно те се оттеглят от активната намеса, за да може новата цивилизация да продължи самостоятелно да съществува. Боговете продължават да се намесват, но това се прави все по-скрито. В крайна сметка, новата цивилизация върви по пътя си и достига до момента, в който бог Атум трябва да направи крайната оценка на новата цивилизация. Тази оценка е задължителна, в сила на основния закон на Вселената.

Всяка нова цивилизация се оценява на базата на определени критерии. Ако новата цивилизация има качествата да бъде включена в Обществото на Нормалните цивилизации, тя преминава прага. Ако новата цивилизация не удовлетворява критериите, тя бива унищожавана. Унищожаването става като душите на експерименталната цивилизация биват унищожавани в техния Духовен свят. Унищожаването на душите става чрез дематериализиране. Дематериализирането на душите е процедура, която е заложена още при конструирането на душите. Унищожаването на душите е безболезнено за самите души. Бог Атум запазва някои от душите на хората и им дават възможност да преминат в нормална цивилизация, а други души наказва и след това ги унищожава.

В нашата седма земна цивилизация, всяка душа на човек има един от три статута, присъдени му от Духовния свят.

Почти всички хора имат неутрален статут. Това означава, че те имат право да участват в конкурс за преход към осмата земна цивилизация. Победителите в конкурса обаче са малък брой хора. За победа в конкурса освен моралните критерии, важно значение имат и способностите, които душата е генерирала по време на съществуването си, в поредица от инкарнации, както и при нейната работа в Духовния свят. Предимство имат хората, които са развили в по-висока степен способностите си, като например учените, изобретателите, писателите, хората на изкуството. Това е важно, защото целта на създаване на нови цивилизации е обогатяване на многообразието в Разширената Вселена.

Освен това, има малка група от хора, с привилегирован статут. Тези хора са избрани от Бог Атум и ще преминат в осмата земна цивилизация без конкурс. Без конкурс ще преминат и лауреатите на Алтернативната Нобелева награда за мир, както и някои от членовете на Звеното за контакти с Духовния свят.

Има и трета група от хора с наказателен статут. Тези хора ще бъдат наказани, след което душите им да бъдат унищожени. Бог Атум определя кой да бъде наказан и какво наказание да има. Виж приложението към доклада.

Съгласно традициите на Боговете, създадени от бог Атум, преди да бъде унищожена една експериментална цивилизация, бог Атум-Хор прави инкарнация на планетата. Бог Атум планира и ръководи инкарнацията си на планетата така, че да може да получи по-ясна преценка какви да бъдат параметрите на душите, които той планира да конструира за следващите експериментални цивилизации.

Моментът на изпълнение на оценката на бог Атум за текущата земна цивилизация е моментът, в който бог Атум ще напусне нашата планета и ще седне на трона в Духовния свят на Боговете. Този момент е известен в стари текстове като “моментът на истината” (или “апокалипсис”).